

ธีรนาฏ กาลปักษ์ 2552: แนวทางปฏิบัติด้านภูมิสถาปัตยกรรมสำหรับแหล่งท่องเที่ยว
เชิงเกษตร: กรณีศึกษาจุดต้อนรับนักท่องเที่ยวชัสนุ่น จังหวัดสระบุรี
ปริญญาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ศศิญา ศิริพานิช, M.L.A. 187 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมและ
สังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางปฏิบัติด้านภูมิสถาปัตยกรรม สำหรับการออกแบบ
วางผังบริเวณให้ผู้ส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้พิจารณานำไปประยุกต์ใช้
โดยสังเคราะห์จากผลการวิจัยมาตรฐานสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 7 ด้าน (32 ดัชนีชี้วัด)
สรุปได้ว่า แนวทางปฏิบัติด้านภูมิสถาปัตยกรรมสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรประกอบด้วย 6
ด้าน คือ 1) ด้านการแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน 2) ด้านการประหยัดพลังงาน 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกและการบริการ 4) ด้านความปลอดภัย 5) ด้านสุนทรียภาพทางการเกษตร และ 6) ด้าน
การเข้าถึงพื้นที่ มาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั้ง 7 มาตรฐาน (32 ดัชนีชี้วัด) ประกอบด้วย
มาตรฐานที่เป็นเอกลักษณ์ของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานการจัด
กิจกรรมทางการเกษตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม มาตรฐานการจัดกิจกรรมทางการเกษตร
ที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรม มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรม และ
มาตรฐานการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการเกษตรให้กับนักท่องเที่ยว ส่วนมาตรฐาน
ทั่วไปสำหรับแหล่งท่องเที่ยวอีก 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ
มาตรฐานการคำนึงถึงความต้องการของตลาด มาตรฐานการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและ
การบริการ และมาตรฐานการเป็นทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว สำหรับกรณีศึกษาการออกแบบวาง
ผังบริเวณจุดต้อนรับนักท่องเที่ยวชัสนุ่น จังหวัดสระบุรี ได้ใช้แนวทางปฏิบัติด้านภูมิ
สถาปัตยกรรมทั้ง 6 ด้าน (21 ดัชนีชี้วัด) และนำคอนมและผังมาเป็นองค์ประกอบภูมิทัศน์ในการ
แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของชุมชน การประยุกต์ใช้แนวทางปฏิบัติด้านภูมิสถาปัตยกรรมนี้จะเป็น
ตัวอย่างให้ชุมชนอื่นพิจารณานำไปพัฒนาพื้นที่ของตนต่อไป

Teeranat Kalpax 2009: Landscape Guidelines for Agro-tourism Locations:
A Case Study of Visitor Center at Subsanoon, Saraburi. Master of Landscape
Architecture, Major Field: Landscape Architecture, Interdisciplinary Graduate
Program. Thesis Advisor: Associate Professor Sasiya Siriphanich, M.L.A.
187 pages.

The objectives of this integrative research between the major fields of Landscape Architecture and Social Science were to determine landscape guidelines for agro-tourism site planning, which stakeholders would be able to apply for their farms, synthesized from 7 agro-tourism standards (32 indexes). The results included 6 landscape guidelines for agro-tourism location, comprising of 1) land use proportion 2) energy saving 3) facilities and service 4) security 5) aesthetics of agriculture and 6) accessibility. The 7 agro-tourism standards (32 indexes) included 3 unique standards for agro-tourism. These are standard of opportunity for community participation, standard of agricultural activities in order for the tourists to participate and recognize the folk norms and farm culture, and standard of opportunity to enhance farm knowledge. The other 4 general tourism standards are standard of administration systematization, standard of consumer concerns, standard of facilities and service and standard of tourism resources image. The case study of the visitor center site planning at Subsanoon, Saraburi used all 6 landscape guidelines (21 indexes) and introduced cows and bees as unique landscape elements which express the character of the community. Accordingly, this landscape guidelines application would be a model for other communities to consider for their site development.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

___ / ___ / ___